HUGO DE SANCTO VICTORE
Frankreich (?), 1. Hälfte 13. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26084
Copyright: Admont, Benediktinerstift

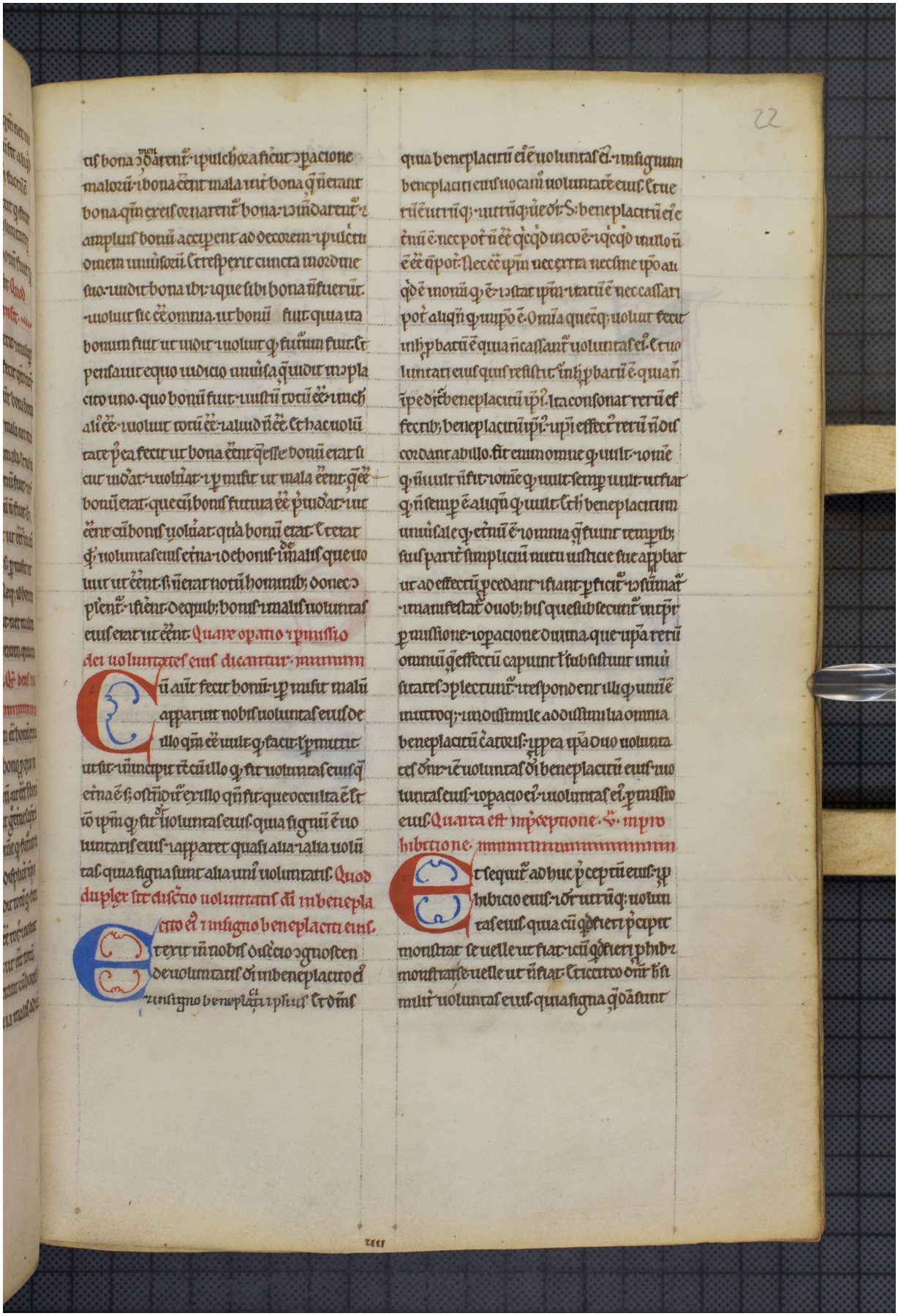

22

ut bona ꝯ dare nt. pulchra fieri ꝯ pacione
malorũ. bona esse nt mala nisi bona q̃ erant
bona. q̃m essent nare nt bona. ꝯ indare nt. ꝯ
amplius bonũ accipe nt ad decorem. pulcri
omem uniuersi. et respexit cuncta in ordine
suo. uidit bona ibi. quae sibi bona futurũ.
uoluit sic esse omnia. ut bonũ fuit quia ua
bonum fuit ut uidit. uoluit q̃ futurum fuit. et
pensauit equo iudicio unusq̃ quidit in pla
cito uno. quo bonũ fuit. uult tũ tũ esse. uich
alii esse. uoluit tũ esse. aliud ñ esse. et hac uolũ
tate p̃ ea fecit ut bona esse nt q̃ esse bonũ erat si
cut uidat. uoluit. p̃ uisit ut mala esse nt. q̃ esse
bonũ erat. quecũ bonis futura esse p̃uidat. ut
esse nt cũ bonis uoluit. quia bonũ erat. et erat
q̃ uoluntas eius ei ina. ꝯ de bonis. in malis que uo
uit ut esse nt. si ñ erat notũ hominib; donec ꝯ
plent. istent. de quib; bonis. in malis uoluntas
eius erat ut esse nt. Quare opatio ꝯ pmissio
dei uoluntates eius dicantur. mmmmm

Cũ ait fecit bonũ. p̃ uisit malũ
apparuit nobis uoluntas eius de
illo q̃m esse uult. q̃ facit. p̃ mittit
ut sit. ñ in capit esse cũ illo q̃ sit uoluntas eius q̃
ei ina esse. si ostendit esse illo q̃m sit que occulta est. et
ꝯ p̃m q̃ sit uoluntas eius. quia signũ est uo
luntatis eius. apparet quasi alia. alia uolũ
tas. quia signa sunt alia uni uoluntatis. Quod
duplex sit discretio uoluntatis dei in bene pla
cito dei. in signo beneplacito eius.

Et erit in nobis discretio ꝯ ut osten
de uoluntatis dei in beneplacito dei
in signo beneplacito eius. et dicis

qua beneplacitũ dei. et uoluntas dei. in signum
beneplacito eius uocatur uoluntate eius. et ue
ritate eius. et q̃ uerit. uerit q̃ uerit. et. S. beneplacitũ dei e
tinuũ est. nec potest esse q̃ q̃d in eo est. q̃ q̃d multo ñ
esse ꝯ potest. sed esse p̃ in necessitate nec sine p̃o au
q̃d est in omnibus q̃ est. ꝯ stat p̃ in statu. et nec cessari
potest aliq̃n q̃ in p̃o est. O mira quecq̃ uoluit fecit
in hypbatũ est quia ñ cessant uoluntas dei. et uo
luntati eius quis resistit. in hypbatũ est quia ñ
ipe dicit beneplacitũ p̃ dei. et consonat rerũ et
fecit; beneplacitũ p̃ dei. p̃ dei effecit rerũ ñ dis
cordant a illo. sit eum omne q̃ uult. omne
q̃ ñ uult ñ fit. omne q̃ uult semp uult. ut fiat
q̃ ñ semp est aliq̃n q̃ uult. et hi beneplacitum
unusquisque q̃ est in est. omnia q̃ fuunt temp̃ib;
suis parit simplicitũ mutu iudicie sue applicat
ur ad effectũ p̃cedant. ut fiant p̃ficit. ꝯ sumat
ut manifestat duob; his quesib; secunt in p̃
p̃missione. ꝯ opacione diuina que p̃ rerũ
omnũ q̃ effectũ capiunt. et subsistunt. unus
stratus ꝯ plectunt. ut respondent illi q̃ unũ est
mutuo q̃. in dissimile ad dissimilia omnia
beneplacitũ cartesis. p̃ ea p̃ duo uoluntates
dei. et uoluntas dei beneplacitũ eius. uo
luntas eius. ꝯ opacio dei. uoluntas dei. p̃missio
eius. Quarta est. in p̃ceptione. et. in pro
hibitione. mmmmmmmmmmmmmm

Et sequit ad huc p̃ceptũ eius. p̃
hibitio eius. et. et utrũq̃ uolun
tas eius. quia cũ q̃d fieri p̃cipit
monstrat se uelle ut fiat. et cũ q̃d fieri p̃hibet
monstrat se uelle ut ñ fiat. et circuitio dei. et
multi uoluntas eius. quia signa q̃ dantur